

steriet er der imidlertid fremsat ønske om, at sådan kontingentfrihed også indrømmes personer, der forretter frivillig tjeneste. Krigsministeriet har herved henvist til, at såfremt det frivillige mandskab skal betale medlemsbidrag til arbejdsløshedskasse og fagforening, vil deres løn ofte blive mindre end lønnen for den pligtige tjeneste, under hvilken de er fritaget for kontingent. Krigsministeriet har endvidere anført, at der i det hele taget ikke ved fastsættelsen af lønnen for frivillig tjeneste er taget noget hensyn til de tjenestgørendes udgifter til arbejdsløshedskasse- og fagforeningskontingenter. Det anførte forhold har medført betydelige vanskeligheder med at få det fornødne antal værnepligtige til at melde sig til den frivillige tjeneste. Under hensyn til den vægt, der fra krigsministeriets side lægges på den omhandlede frivillige tjeneste, har man fra dette ministeriums side anset det for nødvendigt, at der søges gennemført en sådan ordning, at det frivillige mandskab også under hensyn til de dette mandskab påhvilende kontingentforpligtelser ikke stilles økonomisk dårligere og helst noget bedre end det mandskab, der udfører tvungen tjeneste. Da en forhøjelse af lønsatserne med et til medlemsbidraget svarende beløb vil få konsekvenser også for det ikke arbejdsløshedsforsikrede frivillige mandskab, er krigsministeriet af den formening, at de værnepligtige, der udfører frivillig militærtjeneste, bør fritages for medlemsbidrag til arbejdsløshedsforsikringen på tilsvarende måde som værnepligtige, der er indkaldt til tvungen militærtjeneste.

Krigsministeriet har oplyst, at det drejer sig om de nedennævnte 5 kategorier af værnepligtige, der for henholdsvis tvungen og frivillig tjeneste oppebærer de ligeledes nedenfor anførte lønsatser:

	Tvungen tjeneste kr. mdl.	Frivillig tjeneste kr. mdl.
Kornetter	75	91—98
Korporaler	70	75—82
Reservehåndværkere af kategori II	70	75—82
Underkorporaler	66	66
Menige	45—60	45—60

I erkendelse af den betydning, den ønskede kontingentfrihed må formodes at ville have for hæren med hensyn til tilgangen af frivillige, har socialministeriet ment at burde tiltræde de af krigsministeriet anførte betragtninger. Det bemærkes

herved, at man ikke har fundet, at en ordning, hvorefter de pågældende henvises til at søge hjælp efter forsorgslovens § 281 til betaling af de omhandlede kontingenter, vil være tilstrækkelig effektiv. Under henvisning hertil har man fremsat nærværende ændringsforslag.

Af hensyn til mulige ændringer i hærens organisation har man ikke anset det for praktisk at angive i lovtæksten de særlige kategorier af værnepligtige, for hvilke kontingentfriheden skal få betydning, men stiller i stedet forslag om, at en nærmere fastsættelse af, hvilke grupper af militærpersoner der til enhver given tid skal omfattes af loven, overlades til administrationen.

Bestemmelsen kan også finde anvendelse på frivillige værnepligtige i marinen, men efter oplysning fra marineministeriet er spørgsmålet ikke aktuelt.

I overensstemmelse med den inden for arbejdsløshedskasserne gældende praksis, hvorefter arbejdsløse, der oppebærer understøttelse fra arbejdsløsheds-kassen eller fortsættelseskassen, ikke er fritaget for kontingentbetaling, stilles der endvidere forslag, om, at kontingentfritagelsen kun gælder i tilfælde, hvor den militære pengeløn beregnet pr. dag er mindre end den dagpengehjælp med tillæg af eventuelle børnetillæg, der kunne ydes vedkommende som arbejdsløs gennem arbejdsløshedsforsikringen. For ikke at gøre bestemmelsen om kontingentfrihed helt eller delvis illusorisk har man herved ment at måtte se bort fra de med militærtjenesten forbundne naturalydelser og alene regne med den ydede pengeløn. På den anden side har man ved opgørelsen af arbejdsløshedsunderstøttelsen ikke medregnet huslejhjælp.

Medens man på den ene side ikke har fundet det rigtigt, at den omhandlede kontingentfrihed kan ydes uden tidsbegrænsning, har man dog fundet det upraktisk, at der i selve lovbestemmelsen fastsættes en bestemt ufravigelig frist. Man stiller derfor forslag om, at det overlades til socialministeren efter forhandling med forsvarsministeren og arbejdsnævnet at fastsætte det tidsrum, inden for hvilket fritagelsen skal gælde. Det bemærkes herved, at den samlede tjenestetid, pligtig og tvungen, ifølge oplysning fra krigsministeriet for tiden kun undtagelsesvis overstiger 2 år, og at det er tanken indtil videre at fastsætte fristen til dette tidsrum.

De nye bestemmelser i 2. punktum kommer principielt også til anvendelse ved indkaldelse til tvungen tjeneste, men vil